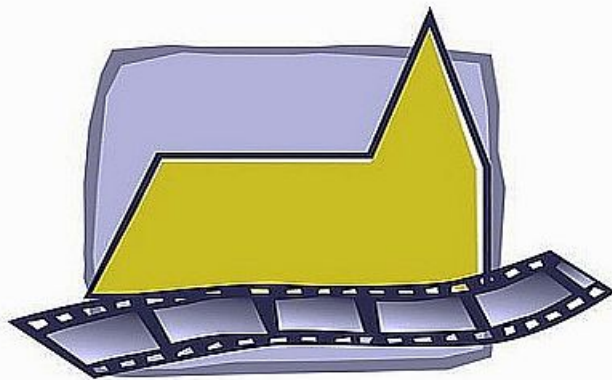
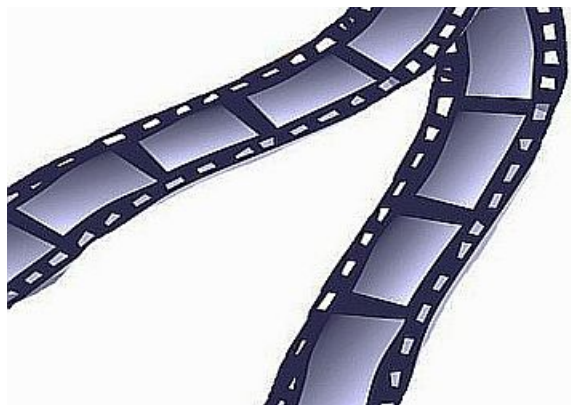

Månedens film * April 2017

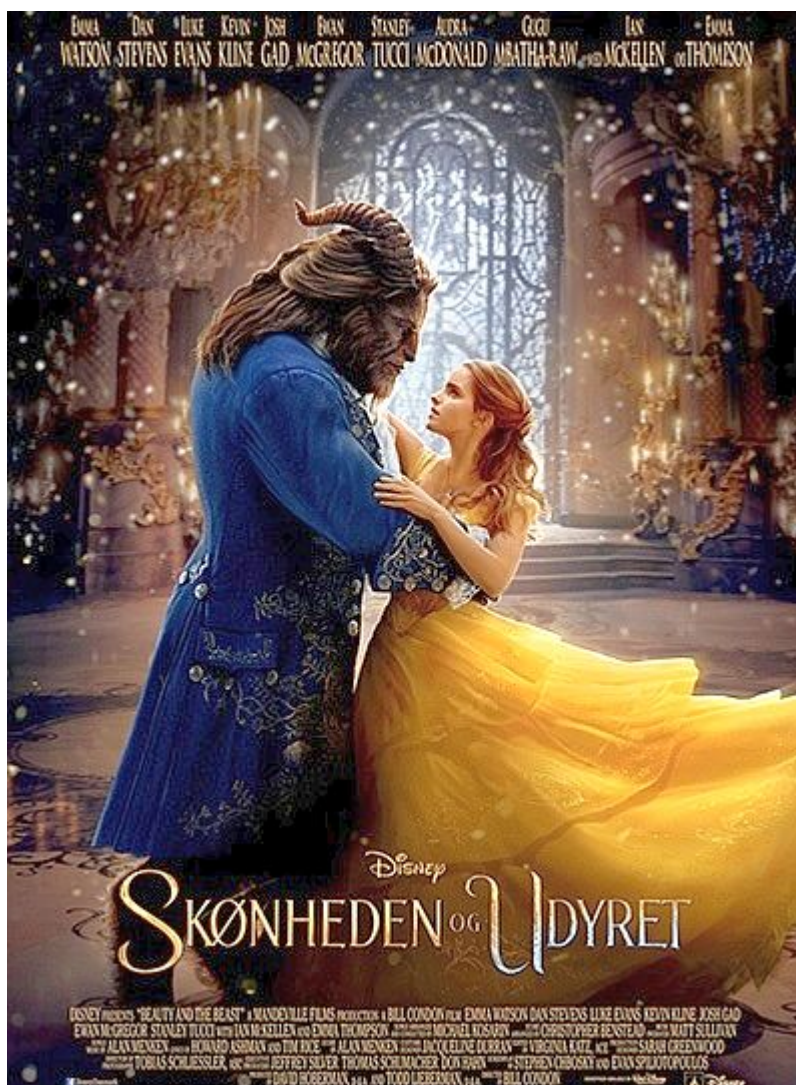
Skønheden og udyret

Hvad er kærlighed?

Af Louise K. Rasmussen

Det var ikke med en forventning om en overrullende slutning, at jeg satte mig til rette i biografmørket. For fortællingen om skønheden og udyret er nok velkendt for de fleste, og traileren for den nye film har vist endog meget stor lighed med Disneys egen tegnefilm af samme navn fra 1991. Her kan det også her tilføjes, at der i filmen anno 2017 er øjeblikke, der vækker minder om scener fra "The Sound of Music" (1965) og "Narnia: Morgenvandrernes rejse" (2010) – og jeg kan sikkert finde flere filmhistoriske tilbagekig, når jeg får set filmen et par gange mere. "Skønheden og udyret" (2017) er således solidt plantet i filmhistorien, men i denne anmeldelse vil den få lov at stå for sig selv, for det er sådan, jeg mener, at den står bedst. I sig selv er det en helstøbt og flot fortælling, hvor Disney har turdet bevæge sig lidt uden for normalitetens smalle sti, hvilket ellers ikke har kendetegnet Disneyfilm i større grad.

Også i denne version er Belle hovedpersonen. Hun bor i en lille fransk landsby, hvor hun betragtes som en særling grundet sin store interesse for bøger og knap så store interesse for bejlere og husligt arbejde. Særligt en mand ved navn Gaston ønsker at gifte sig med Belle, men hun afviser ham. På et slot et stykke væk bor en prins, der blev forvandlet til et udyr af en ond heks, da han ikke ville give hende husly for regnen. Forvandlingen sker som straf for, at prinsen kun var optaget af det ydre og derfor afviste heksen pga. hendes usle udseende. Fortryllesen ophæves igen, hvis udyret kan lære at elske og blive elsket – dvs. lære, at man med kærlighedens øjne ser det smukke indre fremfor det ydre. En magisk rose, der et efter et mister sine blade, afgør den tid, som udyret har til at ophæve fortryllesen, for når rosen mister sit sidste blad, vil fortryllesen vare for evigt. Prinsens personale blev samtidig forvandlet til henholdsvis et levende ur, lysestage, tøjskab mv., og de lever nu en afsondret tilværelse, hvor de nok holder af hinanden, men hvor kærlighed forbliver uforløst. Da Belles far farer vild og bliver taget til fange på slottet, tager Belle ud for at lede efter ham. Da hun finder ham på slottet, får hun narret sin far til at bytte plads, så det nu er Belle, der sidder fanget hos udyret. Spørgsmålet er nu som i alle gode eventyr, om prinsen kan nå at ophæve fortryllesen inden tidsgrænsen, og hvilken rolle Belle spiller i den sammenhæng ...

Selvom de fleste kender slutningen, skal de nøjagtige detaljer ikke afsløres her, men i slutningen forløses kærligheden og viser et potpourri af kærlighedens moderne former og udtryk. Denne skildring af kærlighed, der er filmens hovedtema, er efter min mening filmens helt store styrke – og også grunden til at det kan give god mening at vise den i kirkelig sammenhæng. For hvad er kærlighed? – hvem kan elske hinanden? – hvorfor kan kærlighed være fraværende? – kræver kærlighed ofre? Spørgsmål, som kan stilles i lyset af filmen. Filmen giver sit eget svar på disse spørgsmål, der let kan uddybes eller perspektiveres med en kirkelig vinkel. Min ledsager, der er i konfirmandalderen, mente ubetinget, at filmen kunne vises i konfirmandundervisningen, og hun kunne med få ledetråde sagtens gå ind i en diskussion om filmens tema og virkemidler. Derudover mener jeg også, at der er stof nok til en sognefilmaften eller til en prædiken for voksne.

Til det brug vil jeg her fremhæve to elementer fra filmen som særligt velegnede: Det første, der f.eks. kan danne udgangspunkt for en diskussion til en filmaften eller i konfirmandforberedelsen, er en sammenligning af filmens første og sidste balscene. I den første scene danser prinsen med en række ens klædte kvinder, og prinsens ansigt er på det nærmeste sminket til en karikatur. I den sidste balscene, der foregår samme sted, er det hele forvandlet. Hvad er ændret? – og hvad er baggrunden for denne ændring?

Det andet element er brugen af spejle, som man evt. kan bede deltagerne/konfirmanderne om at lægge mærke til, før filmen starter. I et spejl kan mennesket beundre sig selv, men udyrets magiske spejl viser noget andet, som rækker ud over selvbeundring.

Hvis der til sidst skal hældes lidt malurt i bægeret, er det den danske tekstede oversættelse, der især i sangene går i en noget anden retning end originalsproget. Det ændrer dog ikke på indtrykket af en flot film, der har noget på hjerte.

Beauty And The Beast – USA 2017 – Instr.: Bill Condon – Manus: Evan Spiliotopoulos, Stephen Chbosky efter Linda Woolvertons manuskript til filmen fra 1994) (Emma Watson, Dan Stevens, Luke Evans, Josh Gad, Kevin Kline, Hattie Morahan, Haydn Gwynne, Gerard Horan, Rasy Fearon, Ewan McGregor, Emma Thompson, Ian McKellan, Harriet Jones, Zoe Rainey – 129 min. Farver – Biograf premiere d. 16/3 2017 - Udlejning/pressebilleder © Walt Disney Pictures (dvs. dækket af CVLI licens)

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11244&area=1>

<https://www.nytimes.com/2017/03/03/movies/beauty-and-the-beast-review.html>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/28393/beauty-and-the-beast>